

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 stemmelse, hvorefter man paa de store Færger kan nøjes med en Skipper og en Styrmand, i Virkeligheden er den Omstændighed, at der, naar Lille Bælts Broen en Gang bliver færdig og Lille Bælts Overfarten nedlagt, bliver en Mængde overflødig Personale, og man har som Følge deraf gennem disse Aar maattet forberede sig paa det Tidspunkt, da dette Personale skulde gaa ind i den almindelige, den anden Færge-drift ved ikke at antage faste Styr mænd, idet man har hjulpet sig med løse Styr mænd rundt omkring paa Færgefarterne. Nu er Forholdet det, at en med Statsbanerne ukendt Styrmand er til langt mindre Nytte ved de Arbejder, der hidtil har paahvilet Andenstyrmand, nemlig Rangeringen paa Færgerne, end de faste Folk, de faste Matros og Overmatros, som kender hele dette Forhold. Og dette har gjort, at man har ment med fuld Sikkerhed at kunne overlade Rangeringen paa Færgerne, det egentlige Sikkerhedsarbejde, der er taget fra Styrmanden, til en særlig dygtig Overmatros. Rangeringen foregaar overalt paa Statsbanerne under saadan Ledelse, og det er ikke Assistenten, der foretager Rangeringen, det er Overportører, der foretager den rundt omkring paa Statsbanerne. Tilbage bliver altsaa af det, som 2den Styrmand hidtil har besørget, Billetteringen, og der er vel ingen, der vil mene, at ikke en Overmatros eller Matros kan besørge den lige saa forsvarligt som en Styrmand.

Til selve Navigeringen anser man Skipperen og Styrmanden for tilstrækkelige paa den korte Sejlads, der er paa Overfarten. Hvis man, rent bortset fra Sølovens Bestemmelser, som altsaa er overholdt, sammenligner med Forholdene paa selv vore største Skibe, der sejler i udenrigs Fart, f. Eks. de store Skandinavien—Amerika—Baade med deres talrige Passagerer og med hele det store Arbejde, og den Masse Administration, som Skibsføreren har paa et saadant Skib, der sejler Dag ud og Dag ind, saa ser vi, at et saadant Skib har 1 Skibsfører og 5 Styr mænd, men en Store Bælts Færge, der gaar i Døgn drift, har i Virkeligheden ogsaa 6 Officerer, nemlig 3 Skibsførere og 3 Styr mænd; de er i Land i den Del af Tiden, da de ikke gør Tjeneste. Paa en Amerikabaad er der 2 Mand paa Broen, og paa en af vore Færger vil der i daarligt Vejr til Stadighed kunne være en Skibsfører og 1 Styrmand paa Broen. Man kan altsaa langt fra sige, at vi er i nede paa Sølovens laveste Grænse. Der er i Virkeligheden, selv som det er nu, en Officersbemanning paa vore Færger, fuld-

stændig svarende til, hvad der er paa de allerstørste Baade, hvor der er langt flere Passagerer, langt større Mandskab og langt mere Administration, end der her er Tale om. Det er derfor ganske forkert af det ærede Medlem, synes jeg, at han vil forsøge paa at anfægte den Sikkerhed, der er for Passagererne paa Færgerne. Den er sikkert saa god, som den overhovedet kan være, og jeg har ikke næret Betænkelighed ved efter den Indstilling, der er sket til mig, og med den Motivering, der der er givet, at tiltræde det paagældende Forslag.

Bindeslev: Jeg maa tilstaa, at jeg ikke i nævneværdig Grad er tilfredsstillet ved det Indlæg, den højtærede Minister har fremsat i Anledning af mine Bemærkninger. Den Hentydning, som jeg forstod den højtærede Minister kom med med Hensyn til en Forbedring af Avancementsforholdene, naar Lille Bælts Broen en Gang bliver færdig, forstod jeg overhovedet ikke. (*Ministeren for offentlige Arbejder:* Det sagde jeg heller ikke!). Ja, saa beklager jeg, at jeg har misforstaaet den højtærede Minister. Men i alt Fald finder jeg, at en Henvisning til Lille Bælts Broen kommer paa et lovligt tidligt Tidspunkt. Jeg ved ikke, hvornaar man indenfor Statsbanerne regner med at kunne faa Lille Bælts Broen færdig; det vilde være meget interessant, om man kunde faa nogle positive Oplysninger derom, thi i Øjeblikket tror jeg nok, Offentligheden som Helhed er ret desorienteret med Hensyn til denne Bros Fuldførelse.

Men med Hensyn til selve det omtalte Spørgsmaal vil jeg gerne sige, at om det nu er forsvarligt eller ikke, hvad der sker, det skal jo den enkelte Lægmand nok vogte sig for at udtale sig om, og det er derfor heller ikke paa egen Autoritet, jeg gør det. Naar jeg gør det, er det, fordi jeg fra sagkyndig Side er blevet gjort opmærksom paa det uforsvarlige i det, der sker, og jeg tror, jeg har Ret, naar jeg fremsætter den Betragtning, at hvis Ministeriet eller Generaldirektoratet for Statsbanerne havde sørget for at forhøre sig hos Sagkundskaben, f. Eks. hos Skibsførerne paa Færgerne, Kaptajnerne, de ældre Navigatører i det hele taget, vilde man have faaet det enstemmige Svar, at den Ordning, der tænkes gennemført, anses for ganske og aldeles uforsvarlig. Det er disse Bemærkninger, jeg for mit Vedkommende har ment at burde fremsætte her i dette høje Ting.

Statsministeren (Stawning): Finansministeren er optaget af en Forhandling